

'Ελεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: 'Ο Μητροπολίτης 'Αττικής καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

'Αριθμ. φύλλου 8

1 Μαρτίου 1999

Μεταβίβασι τῆς εὐθύνης



Ήταν ἡ δεοντολογία τῆς μετάνοιας φτάνη στήν ἄκρη τῆς γλώσσας μας, αὐθόρμητα ἢ σπασμωδικά, μεταβιβάζουμε τό μεγάλο χρέος καί τήν εὐθύνη σέ ἄλλα πρόσωπα. Δίνουμε τήν πάσα σ' αὐτούς, πού τούς θεωροῦμε ἀποκλειστικούς ἔνοχους καί ὑπόλογους. Καί ἀπαλλάσσουμε, μέ μιά αὐθαίρετη πράξι, ἀθωωτικῆς κρίσεως, τή δική μας συνείδησι. Βρίσκουμε, πώς ὄχι ἐμεῖς, ἀλλά οἱ συνοδοιπόροι μας ἄνθρωποι βαρύνονται μέ ἁμαρτήματα καί, μόνοι αὐτοί, σύρουν μέ κόπο τό κατάφορτο καί δυσκίνητο ὄχημα τῶν προσωπικῶν ἐνοχῶν. Πώς αὐτοί ἔχουν ἀνάγκη νά ἀποφορτιστοῦν καί νά ἀλαφρώσουν. Νά βροῦν μέσα τους τή γενναία δύναμι, γιά νά ἀποτολμήσουν τό μεγάλο βῆμα. Νά κάνουν πράξι τῆ μετάνοια. Νά σκύψουν, νά ταπεινωθοῦν μέ βαθεῖα συντριβή. Καί νά ζητήσουν συγχώρεσι. Στή δική μας συνείδησι δέν ἐντοπίζουμε



→
 κηλίδες άμαρτημάτων. Δέ διακρίνουμε ένοχές. Καί δέν όριοθετούμε, ώς προσωπικό χρέος, τήν πράξι τής μετάνοιας.

Η μεταβίβασι του χρέους τής μετάνοιας στους άλλους, είναι μιά κίνησι έξωστρέφειας. Δειλία μπροστά στό χάος τής δικής μας ψυχής. Στροφή του προβολέα σέ ξένα έρείπια. Φυγή από τίς προσωπικές μας εϋθύνες.

Η μετάνοια είναι πράξι προσωπική. Αϋστηρά προσωπική. Έπανα-λειτουργία τής σχέσεώς μου μέ τό Θεό. Καταφυγή μου στό έλεός Του καί στήν άπέραντη Άγάπη Του. Άναζήτηση τής θεραπείας μου καί τής ολοκληρίας μου.

Σκύβουμε, ό καθένας μας συνειδητά καί ύπαρξιακά, όμολογοϋμε τά κρίματα καί τήν ένοχή μας. Καταθέτουμε στά πόδια του σταυρωμένου Κυρίου μας τή συντριβή μας καί τήν απόφασί μας νά πορευτοϋμε στό φώς καί στήν καθαρότητα τής «καινής ζωής». Καί άντλοϋμε, από τή δική Του πανεύσπλαγχνη καρδιά καί από τό δικό Του πανσθενουργό χέρι τήν άφεσι. Τήν άπελευθέρωσί μας από τό τραγικό πλέγμα τής ένοχής. Καί τήν έπαναλειτουργία τής κοινωνίας μέ τόν «Πατέρα τών οικτιρμών καί Θεό πάσης παρακλήσεως» (Β' Κορινθ. α' 3).

Μέ τήν άποφασιστική μας αϋτή πράξι μπαίνουμε ξανά στήν οίκογένεια του Θεού. Βρίσκουμε τή θέσι μας καί τά προνόμια τής υίοθεσίας, πού τά είχαμε χάσει καί τά είχαμε στερηθῆ. Γινόμαστε υιοί καί κληρονόμοι «Θεού διά Χριστού» (Γαλατ. δ' 7).

Αν άκροβολιζώμαστε στήν άκρη του δρόμου καί άπλώνουμε τό χέρι, γιά νά δείξουμε στους άλλους τό μονοπάτι τής μετάνοιας, δέν πρόκειται νά δοκιμάσουμε ποτέ τήν άπέραντη χαρά, πού τή γεύτηκε ό άσωτος γιός, σάν γύρισε στήν άγκαλιά του Πατέρα. Δέ θά άξιωθοϋμε νά βγάλουμε από τά χείλη μας τό δυναμικό λόγο: «Πάτερ ήμαρτον εις τόν οϋρανόν καί ένώπιόν σου» (Λουκ. ιε' 21). Καί δέ θά άκούσουμε τή γλυκύτατη άπόκρισι: «ό υιός μου οϋτος νεκρός ήν και άνέζησε καί άπολωλώς ήν και εύρέθη» (Λουκ. ιε' 24).



«'Εν οὐ παικτοῖς»

(Πρᾶξι πρώτη)

Παίζει «ἐν οὐ παικτοῖς» ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος. Τὴν καθέδρα καὶ τὴ σφραγίδα τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ἀξιώματος δέν τίς ἀσφαλίζει στό ταμεῖο τῆς σοβαρότητας καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς ἀξιοπρέπειας. Ἐπηρεασμένος ἀπὸ τὸ διαπλεκόμενο παιχνίδι τῆς πολιτικῆς ἱντριγκας, πιστεύει, πὼς μπορεῖ νά πηδαλιουχήσῃ τὸ σκάφος τῆς Ἐκκλησίας μέ τὴ μπαγκέτα τοῦ διπλομάτη. Καί, μάλιστα, τοῦ πονηροῦ διπλομάτη.

Δέ θά ἀπλώσω τὴν ἱστορήσι σ' ὅλη τὴ γκάμα τῶν ἀτυχῶν χειρισμῶν, πού διαδέχτηκαν τὸν πυρετό τῆς δημοτικότητας τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς θητείας του στὴν ὑπερυψωμένη ἔπαλξι τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἱεραρχίας. Θά μείνω σ' αὐτά τὰ τελευταῖα περιστατικά, σ' αὐτὸ τὸν πνικτικό κουρνιαχτὸ τῆς βρωμιάς καὶ τῆς ἀηδίας, πού καταπλάκωσε τὴν ἐκκλησιαστικὴ αὐλή, ἀμέσως μετὰ τοὺς πανηγυρισμούς καὶ τίς ἐπαγγελίες τῆς νέας χρονιάς καὶ ἔφερε σέ ἀπόγνωσι τοὺς ἀνθρώπους τῆς λατρείας καὶ τῆς θυσίας.

Τὸ ὄνειδος τῆς δικαστικῆς ἐπιβραβεύσεως καὶ ἡρωοποιήσεως τοῦ Μητροπολίτη τοῦ Πεντχάουζ κλόνισε συθέμελα τὸ κύρος ὁλόκληρου τοῦ Συνοδικοῦ Σώματος. Οἱ ἄπιστοι κάγχασαν. Οἱ πιστοὶ θρήνησαν. Εἶδαν τὸ Ἱερό

Εὐαγγέλιο νά κατακουρελιάζεται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, πού ἀποστολὴ τους ἔχουν νά τὸ λιτανεύουν εὐλαβικά στὰ ἀρχιερατικά τους χέρια καὶ νά τὸ διδάσκουν ἀτόφιο καὶ ἀπαραχάρακτο. Παρακολούθησαν τὸ διασυρμό τοῦ Ὁρθόδοξου ἥθους. Γεύτηκαν τὴ βαναυσότητα καὶ τὸ χλευασμό. Καὶ ἔνοιωσαν μέσα τους νά θεριεύῃ τὸ κύμα τῆς ἀγανακτήσεως καὶ τῆς διαμαρτυρίας.

Κεντρικὸς ἄξονας αὐτῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκτροπῆς, αἴτιος τῆς κακόγουστης φάρσας, πού παίχτηκε μέσα στό Συνοδικὸ Μέγαρο, εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος. Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς δίκης, πού χαρακτηρίστηκε «κακοδικία», δέν εἶναι, παρά δική του μεθόδευσι. Τὴν κατεργάστηκε στό παρασκήνιο, γιατί δέν ἤθελε νά διακινδυνεύσῃ τὴ δημοτικότητά του σέ μιά ἀντιπαράθεσι μέ τὸν ἔνοχο Μητροπολίτη.

Κάποιοι δημοσιογράφοι, ἀπὸ καιρὸ, εἶχαν διαγνώσει τίς προθέσεις του καὶ εἶχαν προδώσει τίς μυστικὲς κινήσεις του. Ἀποσιωπῶ τὰ πολλὰ ρεπορτάζ καὶ τὰ σημειώματα καὶ ἐμφανίζω κάποια, ἰδιαίτερα χτυπητά.

Ὁ δημοσιογράφος Κακαοῦνάκης, στενὸς φίλος τοῦ ὑπόδικου Μητροπολίτη, μέ τὸ γνωστὸ του ὕφος, σέ

έκπομπή πολύ πριν από τί δίκη, πληροφορήσε τον ελληνικό λαό: «Σήμερα επισκέφθηκε ο Ζακύνθου Χρυσόστομος τόν 'Αρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο. Καί τοῦ εἶπε ὁ 'Αρχιεπίσκοπος: "Στό πρωτοβάθμιο Δικαστήριο δέν θά εἶμαι οὔτε ὑπέρ σου οὔτε κατά σου. Στό Δευτεροβάθμιο, ὅμως, ὡς Πρόεδρος, θά σέ ὑποστηρίξω". Ὁ 'Αρχιεπίσκοπος θέλει νά διατηρηθῇ ἡ ὠραία ἀτμόσφαιρα, πού ἐπεκράτησε κατά τήν 'Ιεραρχία τοῦ Ὁκτωβρίου».

Τό γεγονός, ὅτι ἡ ἐκδίκασι δέν ἔφτασε καν στό Δευτεροβάθμιο Δικαστήριο, ἀλλά ἔκλεισε, χωρίς νά προβληθῇ στή σκηνή ἡ φυσιογνωμία τοῦ κεντρικοῦ χειριστοῦ, τοῦ κ. Χριστοδούλου, δέ σημαίνει, ὅτι καί δέ λειτούργησαν οἱ μηχανισμοί ἐπηρεασμοῦ καί δέν ἔγιναν τά ἀπαραίτητα ξενύχτια.

Ἕνα δεύτερο ἐνδεικτικό δημοσίευμα. Στήν ἐφημερίδα «Ποντίκι» τῆς 28ης 'Ιανουαρίου 1999, διαβάζουμε: «...Μέ αὐτά λοιπόν τά δεδομένα πῶς κατάφερε καί βγῆκε ἀλώβητος ὁ Μητροπολίτης Ζακύνθου; Ἡ λύση θρίσκεται σ' ὄνομα Χριστόδουλος. Ὁ 'Αρχιεπίσκοπος εἶχε ἀπό καιρό κάνει σαφές πῶς θέλει νά κλείσει ἡ ὑπόθεση, ὅπως ἔκλεισε καί ἡ ἱστορία μέ τά οἰκονομικά γιά νά μήν ἔχει ἀνοιχτά μέτωπα μπροστά του».

Ἡ πληροφορία αὐτή του «Ποντικιοῦ» δέ διαφέρει ἀπό τήν εἶδησι τοῦ δημοσιογράφου Κακαουνάκη.

Ἕνα τρίτο ντοκουμέντο. Ἡ ἐφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», στίς 23 'Ιανουαρίου 1999, ἔγραψε: «Ἡ ποινὴ αὐτὴ σημαίνει οὐσιαστικά ἀθώωση τοῦ "κατηγορουμένου", ἀφοῦ οὔτε καν ὀλιγόμηρη ἀργία δέν τοῦ ἐπιβλήθηκε... Σύμφωνα μέ τελευταῖες πληροφορίες, καθορι-

στικό ρόλο ἔπαιξαν οἱ "φάκελλοι" πού εἶχε μαζί του ἀλλά ποτέ δέν ἀνοιξε ὁ κ. Χρυσόστομος κατά τή διάρκεια τῆς διαδικασίας τῆς δίκης».

Καί τό τέταρτο ντοκουμέντο. Ἡ ἐφημερίδα «ΕΞΟΥΣΙΑ» τήν ἴδια μέρα, 23-1-1999, ἔγραψε μεταξύ ἄλλων: «Σέ μιά προσπάθεια νά δικαιολογήσει τή στάση του ὁ "Ἅγιος Ζακύνθου" παρουσίασε στούς 'Ιεράρχες κασέτα, ὅπου φερόταν νά ἀκούγεται ὁ 'Αρχιεπίσκοπος τήν ἐποχή, πού ἦταν Μητροπολίτης Δημητριάδος νά προτρέπει νέους ὅταν βγαίνουν βόλτα νά ἔχουν στήν τσέπη τους ἓνα προφυλακτικό».

Γιά τήν κασέτα γράφει καί ἡ «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», ἀλλά στή συνέχεια δίνει τήν πληροφορία, ὅτι δέν ἐπέμειναν οἱ δικαστές στό περιεχόμενό της, γιά νά μή θίξουν τόν 'Αρχιεπίσκοπο: «Τό στοιχείο αὐτό δέν ἔπιασε τόπο-ὅπως φάνηκε τελικά-γιατί ἀκόμη καί οἱ Μητροπολίτες, πού ὑπερασπίζονταν τόν κ. Χρυσόστομο, δέν τό προέβαλαν ἰδιαίτερα, γιά νά μήν ἔρθουν σέ σύγκρουση μέ τόν 'Αρχιεπίσκοπο, ἀφοῦ ἀναφερόταν σέ αὐτόν».

Ὅλα αὐτά τά δημοσιεύματα μιλοῦν ἀνοιχτά γιά τήν 'Αρχιεπισκοπική δεξιά, πού ἀνακάτεψε τό θρώμικο φύραμα καί ἔδωσε στή σύγχρονη νεότητα τήν ἀπόφασί τῆς καταισχύνῃς. Καί ὁ Μακαριώτατος δέν ἔσπευσε νά διαψεύσει τίς ἀνακοινώσεις καί δέν ἔνοιωσε τήν ὑποχρέωσι νά διαβεβαιώσῃ τόν ελληνικό λαό, ὅτι δέν κίνησε τίς μαριονέτες πίσω ἀπό τό παραπέτασμα, μέσα ἀπό τό σκοτεινό θάλαμο τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μαγειρείου.

Βέβαια, ὅταν ξέσπασε ὁ σάλος, ὅταν ἀπό τή μιά ἄκρη τῆς Ἑλλάδας ἴσαμε τήν ἄλλη ἡ βοή τῆς διαμαρτυρίας

έγινε τυφώνας και άπειλησε νά ανατρέψη όλόκληρο τό Συνοδικό Μέγαρο, ό Άρχιεπίσκοπος πήγε στόν Κολωνό, εκεί, πού ιεουργεί κάποιος φιλαράκος(!) του και ξέσπασε σέ όργή και σέ θρήνο. Τήν αντίθεσί του και τίς άπειλές του τίς κατέθεσε στόν Κολωνό, εκεί, πού ό Οιδίπους τύραννος, ό φονιάς του πατέρα του (βλέπε και τή συμπεριφορά του κ. Χριστόδουλου πρός τό μακαριστό Ήλία) πλήρωσε τήν άτέλειωτη σειρά των άνομημάτων του και χάθηκε, χωρίς νά μπορούν νά ανακαλύψουν μήτε τό κουφάρι του.

Ό Άρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος έπαιξε και στήν περίπτωση του Μητροπολίτη του Πεντχάουζ, «έν ου παικτοίς» και έχασε. Βγήκε τραυματισμένος και ζημιωμένος. Και κάθεται τώρα στήν άκρη, μέ σπασμωδικά άντανεκλαστικά, χωρίς νά μπορῇ νά διατυπώση λόγο πειστικό και όδηγητικό. Άν στιγμήσι άνοιχτά και έπίσημα τούς επιπόλαιους δικαστές, πού έπαιξαν τό κύρος της Έκκλησίας στή ρουλέττα της άίσχρης διαπλοκής, θά δεχτῇ επιθέσεις, πού θά τόν άποκαλύψουν και θά τόν διασύρουν. Άν σιωπήση, θά

άντιμετωπίση τό κύμα της άγανακτήσεως του πιστού λαού, πού βλέπει τήν Έκκλησία νά πλημμυρίζη από τόν όγκο της λάσπης και του ρύπου. Άν άμφισβητήση τό κύρος της άποφάσεως του Συνοδικού Δικαστηρίου, θά αύτοαναιρεθῇ και θά κατακουρελιάση τή διακήρυξι, πού έκανε στή Συνέλευσι της Ίεραρχίας του Όκτωβρίου, ότι ή Σύναξι των επισκόπων είναι ό έσχατος κριτής των εκκλησιαστικών ύποθέσεων. Άν προκαλέση έγκύκλιο Συνοδική, πού θά δίνη στό λαό όδηγίες για τά μεγάλα προβλήματα του γάμου και για τήν αντιμετώπισι των άνοήτων ρευμάτων της έποχής, θά παρουσιαστούν οι δώδεκα Συνοδικοί συνεργάτες του νά ύπογράφουν μέ τό ένα χέρι τήν άποδοχή των δηλώσεων του Μητροπολίτη του Πεντχάουζ και μέ τό άλλο χέρι νά τίς καταδικάζουν.

«Στενά πάντοθεν». Η περίοδος των φουσκωμένων άσκων και των χειροκροτημάτων έληξε. Μπήκαμε στό κλίμα των άναταράξεων και της επικίνδυνης πλοηγήσεως του εκκλησιαστικού σκάφους και των άπρόβλεπτων εξελίξεων.

Παπα-Γιάννη

Τί έγραψαν στό Βόλο για τόν Άρχιμανδρίτη
Κουμαριανό;
Στείλε μου, σέ παρακαλώ, ένα αντίγραφο.

Φιλικά
Παπα-Γιώργης

«'Εν οὐ παικτοῖς»

(Πρᾶξι δεύτερη)

Τό διπλωματικό, ἀρχιεπισκοπικό παιχνίδι ἐκδιπλώνεται ἄγαρμπα σέ ἀπαγορευμένο γήπεδο. Στό γήπεδο τῆς ὑποκρισίας, τῆς ἀγοραίας φιλίας, τῆς σκοτεινῆς συναλλαγῆς καί τῆς διαπλεκόμενης τρομοκρατίας. Ὁ ἀγώνας τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ περίγυρου ἐντοπίζεται καί περιορίζεται στήν προσπάθεια νά διατηρηθῇ σέ ὑψηλοὺς δείκτες ἡ δημοτικότητα τοῦ προκαθημένου. Τό φτιαχτό προφίλ τοῦ χαρισματοῦχου. Ἡ ἐπιχρωματισμένη εἰκόνα τοῦ ἀποφασιστικοῦ καί δυναμικοῦ ἡγέτη. Καί τά προβλήματα, πού κυλοῦν στόν ἀγωγό τῆς καθημερινότητας ἐπικαλύπτονται μέ τά φούμαρα τοῦ τεχνητοῦ λόγου καί τῶν ἀνεδαφικῶν ὑποσχέσεων. Ὁ δέ ὀχέτος τῶν ἀνομολόγητων δεσποτικῶν ἀνομιῶν δέ φαίνεται νά ἐπηρεάζῃ ἀρνητικά τήν ἀρχιεπισκοπική ὁσφρησι.

Ἀμεσως μετά τό φιάσκο τοῦ Συνοδικοῦ Δικαστηρίου, πού ἔδωσε πιστοποιητικό χρηστοθήειας στό Μητροπολίτη τοῦ Πεντχάουζ, ξεχύθηκαν στίς σελίδες τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Τύπου ἱεραρχικές πράξεις αἰσχύνῃς, πού δέν τίς ἀνακαλύπτει ἡ δημοσιογραφία μήτε στά καταγώγια τοῦ ὑπόκοσμου. Καί ἐμφανίστηκαν στή σκηνή τῶν τηλεοπτικῶν εὐρηματικῶν ἐκπομπῶν δεσποτικές

σκάνδαλα ἀπείρου ἀφελείας καί ἀθλιότηας. Οἱ ἀναγνώστες καί οἱ τηλεθεατές ἔφριξαν. Σφράγισαν ἐρμητικά τά μάτια, γιά νά μή βλέπουν αὐτά τά ντοκουμέντα τῆς ἀπροκάλυπτης αἰσχρότητας. Ἐκλείσαν καί τά αὐτιά τους, γιά νά μήν ἀκοῦν τίς ἱστορίες τῆς καταισχύνῃς. Ὁ ἱερός χώρος τῆς Ἐκκλησίας Ἰησοῦ Χριστοῦ, «σπήλαιον ληστῶν». Τά Ἅγια τῶν Ἀγίων, «τοῖς κυσί». Οἱ ἀτίμητοι μαργαρίτες «ἐμπροσθεν τῶν χοίρων».

Καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, ἀνεπηρέαστος καί χαμογελαστός, στήν εὐωχία τῶν ἐπευφημιῶν καί τῶν βαρύτιμων δώρων καί τῶν χειροκροτημάτων. Σά νά μήν εἶδε τίς σκηνές «ἀπείρου κάλους» στίς ὁδόνες τῆς τηλεοράσεως. Σά νά μήν ἔπεσε ἡ ματιά του στίς γελοιογραφίες τῶν ἐφημερίδων καί νά μή φυλλομέτρῃσε τά κείμενα, πού στοιχειοθετοῦν τόν πίνακα τῆς ἔσχατης διαφθορᾶς. Καμώθηκε, ὑποκριτικά, πώς δέ γνωρίζει σέ ποιά πρόσωπα ἀντιστοιχοῦν οἱ καταγγελίες. Καί πώς δέν ἔχει στά χέρια του τό ἀπαραίτητο ἀποδεικτικό ὕλικό, γιά νά παραπέμψῃ στό Ἐκκλησιαστικό Δικαστήριο αὐτούς, πού πρόσβαλαν καί τόν ἀνδρισμό τους καί τήν ἀρχιερωσύνη τους.

Οἱ ἐφημερίδες συνέχισαν τὰ σήριαλς τῶν δεσποτικῶν ἐκτροπῶν. Καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, στίς τελετές καί στά πανηγύρια.

Ὅταν εἶδε νά χοντραίνει τό παιχνίδι, κάλεσε δυό κληρικούς, ἐκπροσώπους τοῦ Ἱεροῦ Συνδέσμου Κληρικῶν Ἑλλάδος, καί τούς ζήτησε νά καταθέσουν κάθε στοιχείο ἐνοχῆς, πού βρίσκεται στή διάθεσί τους. Δέν κάλεσε τούς δημοσιογράφους, πού ἀνέσκαψαν τό βόθρο καί μόλυναν τήν ἑλληνική ἀτμόσφαιρα. Δέν κάλεσε τούς συνεπισκόπους του καί τούς ἀδελφικούς του φίλους, πού χρόνια τώρα διαμαρτύρονται γιά τήν εἰσβολή τῆς ἀλητείας στό Πανάγιο Θυσιαστήριο. Δέν κάλεσε τούς ὑπαλλήλους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, πού φρουροῦν τούς κατασκοπισμένους φακέλλους τῶν ἀρχιερτικῶν κατορθωμάτων. Κάλεσε τούς ταπεινοῦς παπάδες, πού ὅταν ἐμφανίζονται μπροστά στόν τύραννο ἐπίσκοπο καί, πολύ περισσότερο, μπροστά στόν Ἀρχιεπίσκοπο παθαίνουν πάρκινσον καί τρέμουν σάν τό ψάρι.

Ἀλλά μήπως εἶχε ἀνάγκη ἀπό πληροφορήσι ὁ Μακαριώτατος, γιά νά προσδιορίση ποιοί εἶναι οἱ ἥρωες τῶν μεγάλων ἠθικῶν σκανδάλων, πού κύλησαν στούς δρόμους καί μόλυναν τὰ αἰσθητήρια καί τίς καρδιές μικρῶν καί μεγάλων; Οἱ διάδρομοι καί τὰ ντουβάρια τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάρου εἶναι κορεσμένα ἀπό τίς ἀφηγήσεις καί τὰ κουτσομπολιά, πού ἐκπέμπονται ἀνεμπόδιστα ἀπό ἱερατικά καί ἀρχιερατικά χεῖλη. Ὁ ἴδος ὁ κ. Χριστόδουλος, καθῶς θητεύει ἐπὶ τρεῖς καί πλέον δεκαετίες στίς ἴδιες αὐλές καί ἀναστρέφεται μέ τὰ λίγα πρόσωπα τοῦ ἀνώτερου ἀρχιερατικοῦ ἡθους καί τὰ πολ-

λά τῆς διαφθορᾶς καί τῆς καταισχύνῃς, γνωρίζει μέ κάθε λεπτομέρεια τὰ περιστατικά καί εἶναι σέ θέσι νά τοποθετήσῃ τίς φωτογραφίες τῶν ἐνόχων, ἐκεῖ, πού ἀναγράφονται καί χρωματίζονται οἱ ἀξιόποινες πράξεις.

Μήπως δέ γνωρίζει ὁ κ. Χριστόδουλος ποιός καί ποιοῦ ἡθους εἶναι ὁ Μητροπολίτης, πού ἐπέδραμε στό παγκάρι τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ καί πού χειροτόνησε τόν ἀρχιμανδρίτη μέ τὰ πολλά ὀνόματα καί τὰ διάσημα τοῦ ὑπόκοσμου; Καθημερινά ἀναστρέφεται μαζί του καί καθημερινά ἀκούει τίς ἐπώνυμες καταγγελίες, πού διατυπώνονται σέ βάρος του. Μήπως δέ γνωρίζει, ποιά εἶναι ἡ Λούλα καί ποιός ὁ ἐκλεκτός της; Πρίν λίγο καιρό ναύλωσε ὁ ἴδιος ἐλικόπτερο γιά νά τήν ἐπισκεφτῇ στή νησιώτικη ἐπαυλί της καί νά πάρῃ τίς εὐλογίες της; Μήπως δέ γνωρίζει ποιοί εἶναι οἱ δεσποτάδες, πού, ἐκτός ἀπό τήν πνευματική πατρότητα, ἔχουν ἐντάξει στό κατάστιχο τῶν ὑποχρεώσεων τους καί τήν ἐκπλήρωσι τῆς σαρκικῆς πατρότητας; Ἰκέτης ἔπεφτε στά πόδια τους ἴσαμε τόν Ἀπρίλη τοῦ περασμένου χρόνου, ζητώντας τήν τίμια ψῆφο τους.

Ὅλους τούς γνωρίζει ὁ κ. Χριστόδουλος καί ὅλες τίς ἐκτροπές τίς ξέρει μέ κάθε λεπτομέρεια. Ἀλλά ἀδρανεῖ. Δέν τολμάει νά κινήσῃ διαδικασία διαλευκάνσεως τῶν σκανδάλων καί καταλογισμοῦ εὐθυνῶν. Γιατί κάποιοι ἀπό αὐτούς ὑπῆρξαν εὐεργέτες του. Τόν τίμησαν καί τόν ψήφισαν. Τόν ἀνέβασαν στόν ἀρχιεπισκοπικό θρόνο. Καί τούς χρωστάει εὐγνωμοσύνη. Καί γιατί φοβᾶται. Τρέμει, μήπως ἀνοίξουν καί κάποιοι ἄλλοι φάκελλοι καί μήπως ἀποφραγοῦν κάποια ἀπύλωτα στό-

ματα καί φέρουν στήν ἐπικαιρότητα καί στὸν ἀέρα ἱστορίες, πού θά κλονίσουν τή δημοτικότητά του καί τὸ θρόνο του. Καί γιὰ τὸ λόγο αὐτό χαμηλώνει τοὺς τόνους. Καί δικαιολογεῖται, πὼς δέν ἔχει στὰ χέρια του ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα, πού ἀποδεικνύουν τὴν ἐνοχή τῶν σκανδαλοποιῶν καί μποροῦν νά ὑποχρεώσουν τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Δικαστήριον νά ἀποφασίσῃ τὴν ὀριστικὴ καταδίκη τους.

Ἔτσι, ὁ κ. Χριστόδουλος προσποιήθηκε πὼς δέν εἶδε τίς τηλεοπτικές ἐκπομπές, πού δημοσιοποιοῦσαν τίς πομπές τῶν συνιεραρχῶν του. Καμώθηκε, πὼς δέν πληροφορήθηκε ἀπὸ τίς ἐφημερίδες τίς ἀνατριχιαστικές ἀποκαλύψεις. Ὑποκρίθηκε, πὼς δέν κατάλαβε τὴν πρόκλησι τῶν δημοσιογράφων, πού τοῦ δήλωσαν θαρρετά, ὅτι ἔχουν στὰ χέρια τους καί τὰ ὀνόματα τῶν φαύλων ρασοφόρων καί ὅτι εἶναι πρόθυμοι νά τοῦ τὰ παραδώσουν. Καί περιωρίστηκε στήν κλησι τῶν λίγων λειτουργῶν, τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Ἱεροῦ Συνδέσμου Κληρικῶν Ἑλλάδος. Γιατί πίστεψε, πὼς μέ τὴν πρόσκλησι αὐτὴ καί μέ τὴν πίεσι, πού θά μπορούσε νά ἀσκήσῃ στὶς συνειδήσεις τους, θά κατῶρθωνε νά κλείσῃ τὰ στόματά τους. Νά τοὺς φιμώσῃ. Καί νά τοὺς ἀναγκάσῃ νά πάψουν τίς διαμαρτυρίες. Νά συμβιβαστοῦν μέ τὴν κατεστημένη φαυλότητα. Καί νά μὴ ξαναμιλήσουν. Ἀλλὰ, μπροστά του βρῆκε ἥρωες παπάδες. Ἀτρόμητους λειτουργοὺς τοῦ Θυσιαστηρίου. Καί διαχειριστὲς τῆς κληρονομίας τῶν Πατέρων. Πού δέ σκύβουν τὸ κεφάλι στὴ βρωμιὰ καί στήν καταπίεσι. Καί δέν πτοοῦνται ἀπὸ τὴ δεσποτικὴ ἔπαρσι.

Καί αὐτοὶ τοῦ ἔδωσαν ἀποστομωτικὴ ἀπάντησι.

-Μακαριώτατε, τοῦ εἶπαν, ζητᾶτε ἀπὸ μᾶς νά σᾶς ποῦμε ποιοὶ εἶναι οἱ διάτρητοι ρασοφόροι, πού λερώνουν τὸ ράσο καί ἐκδέτουν καί σᾶς καί τὴν Ἐκκλησίᾳ; Ἐσεῖς δέν τοὺς γνωρίζετε; Αὐτόν, πού ἔχετε στό στενὸ ἐπιτελεῖο σας, στή θέσι τοῦ ὑπεύθυνου ἐπὶ τοῦ Τύπου, δέν τὸν ἔκραξαν περίσου στό Βόλο; Τί ἄλλο θέλετε νά σᾶς ποῦμε ἐμεῖς, γιὰ νά προχωρήσετε στήν κάθαρσι;

Ἡ ἀπάντησι αὐτὴ τῶν ἔντιμων ἱερέων πάγωσε τὸν κ. Χριστόδουλο. Ἐμεινε στήλῃ ἄλατος. Δέν εἶχε τί νά πῇ καί πὼς νά ἀντιμετωπίσῃ τὴν «κατὰ μέτωπο» ἐπίθεσι τῶν ὑφισταμένων του. Πὼς νά ἀπολογηθῇ καί πὼς νά δικαιολογήσῃ τὴν πρᾶξι του μπροστά στοὺς ἐκπρόσωπους τῆς εὐσυνείδητης ἱερατικῆς πλειοψηφίας. Στοὺς ἱερεῖς, πού ὑποχρεώνονται νά περπατοῦν μέ σκυμμένο τὸ κεφάλι καί νά σηκώνουν τὸ ἀβάσταχτο βάρος τῆς χλεύης, πού φορτώνει στοὺς ὦμους τους ἡ διαστροφή τοῦ μυαλοῦ καί τῶν ἐνστίκτων τῆς ἀρχιερατικῆς καί ἱερατικῆς μειοψηφίας.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος κάλεσε τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Συνδέσμου γιὰ νά τὰ φιμώσῃ. Καί φιμώθηκε ὁ ἴδιος. Δέν κατάφερε νά ἀπολογηθῇ γιὰ τὴν ἀδράνειά του. Καί, ἀκόμη περισσότερο, γιὰ τὴν προτίμησί του νά ἐπιλέγῃ τοὺς στενοὺς φίλους του καί τοὺς συνεργάτες του ἀπὸ τὸ κύκλωμα τῶν «διαβεβλημένων».

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

«Η φωνή τῆς Ἐκκλησίας πρέπει νά ἀκούεται»

Από τήν ἀνάρρησή του στόν Πρῶτο Θρόνο τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος διατύπωσε κατ' ἐπανάληψη τήν ἄποψη ὅτι «**Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΚΟΥΕΤΑΙ**». Θά ἔλεγε κανεῖς ὅτι ἔγινε πλέον slogan καί ὡς τέτοιο μεταδίδεται ἀπό τοὺς δέκτες τῆς τηλεοράσεως. Καί ἀσφαλῶς ὁ Μακαριώτατος, ἐγκρατῆς περί τήν ἐπιστήμη τῆς Θεολογίας, δέν ἐννοεῖ ὅτι φωνή τῆς Ἐκκλησίας εἶναι μόνη ἡ φωνή τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τοὺς ποιχιλόνυμους κοσμικοὺς ἄρχοντες. Διότι Ἐκκλησία εἶναι τὸ σύνολο τοῦ πληρώματος τῶν πιστῶν, κληρικῶν καί λαϊκῶν καί συνεπῶς καί οἱ τελευταῖοι ἔχουν τή δική τους φωνή καί πρέπει καί ἡ φωνή αὐτῶν νά ἀκούεται.

Καί πρέπει ἐδῶ νά κάνουμε μία διαπίστωση. Καί στή διαπίστωση αὐτὴ νά εἴμεθα κατηγορηματικοί. Χωρὶς ὑπεκφυγές καί ἐνδοιασμούς.

Δυστυχῶς, σέ βασικά καί σοβαρά προβλήματα, πού ἀπασχολοῦν κατὰ τίς ἡμέρες μας τήν Ἐκκλησία, ἡ Διοίκηση ἐπιδεικνύει ἀνεξήγητο δισταγμό. Ὅρισμένες χαρακτηριστικές περιπτώσεις εἶναι ἀπὸ ἐκεῖνες, πού δημιουργοῦν ἔντονους προβληματισμούς καί ἀπορίες στό πλήρωμα, ἐάν ἀσχοῦν πράγματι χρηστή διοίκηση οἱ ἐκκλησιαστικοὶ τοῦ ἡγέτες, γιὰ τοὺς ὁποίους ἔχει σταθερὴ τήν ἀξίωση νά εἶναι «εἰς τύπον καί τόπον Χριστοῦ».

✓ Εἶναι σέ ὅλους γνωστό τὸ θέμα «περί τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἐκκλησίας». Ἐπὶ

δύο καί πλέον ἔτη ἦταν σέ συνεχῇ ἐπικαιρότητα. Ἀποτελέσει τὸ κυρίαρχο θέμα τῶν πρώτων σελίδων τῶν ἐφημερίδων. Πολλὰ τραγικά καί θλιβερά εἶδαμε ἀπὸ τοὺς δέκτες τῶν τηλεοράσεων καί πολλὰ διαβάσαμε στίς σελίδες τοῦ καθημερινοῦ Τύπου. Περισσότερα ὅμως καί θλιβερότερα εἰπώθηκαν ἐπὶ μῆνες στὰ συλλογικά διοικητικά ὄργανα τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπακολούθησε, μέ πρωτοβουλία τῆς ἴδιας τῆς Ἐκκλησίας, ἔρευνα τοῦ θέματος ἀπὸ Ἐπιτροπὴ Ἱεραρχῶν καί ἀνωτάτων δικαστικῶν. Καί ἡ ἔρευνα αὐτὴ ἐντόπισε σοβαρές εὐθύνες γιὰ παρανομίες στή διαχείριση τῶν οἰκονομικῶν, ὅπως αὐτὸ σαφέστατα διατυπώνεται στό πόρισμα, πού δόθηκε στή δημοσιότητα. Καί ἐνῶ ὁ λαός, μετὰ τὸ μεγάλο αὐτὸ θόρυβο, ζητοῦσε πλήρη διαλεύκανση καί κάθαρση, ὅλως αἰφνιδίως καί παρά τίς προηγηθεῖσες μεγαλοστομίες, μέ πρωτοβουλία τοῦ ἴδιου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, στήν τελευταία Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας, ὁ θόρυβος ἔληξε μέ τήν «πρὸς ἀλλήλους συγγνώμη». Ἡ φωνή τοῦ λαοῦ γιὰ κάθαρση καί γιὰ τήν διάλυση τῶν θλιβερῶν ἐντυπώσεων, πού εὐλόγα δημιουργήθηκαν ἀπὸ ὅσα ἀκούσθηκαν στίς συνεδριάσεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὀργάνων καί μεταφέρονταν στίς στήλες τῶν ἐφημερίδων καί στοὺς δέκτες τῆς τηλεοράσεως, πνίγηκε καί δέν ἀκούσθηκε. Καί τὸ θέμα ἔκλεισε ἐκτός ἀπὸ 1-2 μεμονωμένες καί ἐποουσιώδεις περιπτώσεις.

✓ Ὁ εὐσεβὴς Λαρισαϊκὸς λαός, ἀλλὰ καί ὁλόκληρη ἡ Ἑλλάδα, παρακολούθησαν ἀπὸ τήν τηλεόραση ἰδιωτικοῦ σταθμοῦ, ὅσα φοβερά συνέβαιναν κατὰ τίς καταμετρήσεις τοῦ ὀβολοῦ τῶν πιστῶν στό Ἱερό Προ-

σχύνημα τῶν Τεμπῶν τῆς Μητροπόλεως Λαρίσης μετά τήν ἐκδημία τοῦ μακαριστοῦ Θεολόγου. Στό φοβερό αὐτό φαινόμενο, τοῦ ὁποῖου γίναμε ὅλοι θεατές, φέρονταν ἐμπλεκόμενοι κληρικοί καί λαϊκοί. Ἐμεινε ὁ κόσμος ἄφωνος μέ ὅσα εἶδε καί ἄκουσε καί ζητοῦσε ἐπίμονα ἀπό τή διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας τήν ἄμεση διαλεύκανση τῆς υποθέσεως. Καί ἡ κατάληξη: Ἀργότερα ἦλθε στή δημοσιότητα κάποια ἀπάντησι ἀπό τή Σύνοδο, πού ἔλεγε ὅτι ὁ Μητροπολίτης «Λαρίσης» ἔδωσε τίς δέουσες ἐξηγήσεις, οἱ ὁποῖες κρίθηκαν ἐπαρκεῖς!

✓ Σοβαρό θέμα συζητήσεως, μέ πρωταγωνιστή Μητροπολίτη ὁμορφῆς πρός τήν Ἀρχιεπισκοπή Μητροπόλεως, ἔγιναν οἱ θαρραλέες καταγγελίες Ἡγουμένης γνωστοῦ Μοναστηριοῦ. Σύμφωνα μέ τίς καταγγελίες, ὁ Μητροπολίτης, ὁ ὁποῖος μάλιστα ἀνήκει στό φιλικό περιβάλλον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, φέρεται (κατά λέξη) ὅτι «...ὁσάκις προσήρχετο εἰς ἐσπερινήν ἢ ἄλλην ἀκολουθίαν, ἐλάμβανε κάθε φοράν ὑπερβολικά ποσά πολλῶν χιλιάδων δραχμῶν. Τό ὀλιγώτερον πού ἐλάμβανε σέ ἀπλή ἐπίσκεψή ἦτο τό ποσό τῶν 500.000 δραχμῶν. Ἐάν διά τά ποσά αὐτά, τά ὁποῖα κατά καιρούς... ἔλαβεν ὁ Μητροπολίτης ἄνευ ἀποδείξεως...». Καί ἰδοῦ ἡ ἀπάντησι ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο: «...Ἐχει ἀνατεθεῖ στόν Σεβ. Μητροπολίτη Εἰσήνης κ. Παντελεήμονα μεσολαβητική προσπάθεια, ὥστε νά διευθετηθῇ τό θέμα καί νά ἀποκατασταθοῦν οἱ κανονικές σχέσεις μεταξύ Ἱεραῶν Μονῆς καί Μητροπολίτου. Περί τούτου ὑπάρχουν εὐόιωνες προοπτικές.... Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Ἱεραῶν Συνόδου». Καί τό θέμα ἔκλεισε.

✓ Τίς τελευταῖες ἡμέρες ἔγινε θέαμα στήν τηλεόρασι καί εἶδησι στίς ἐφημερίδες νέο περιστατικό. Στό περιστατικό αὐτό φέρεται ἐμπλεκόμενος, κατά τά δημοσιεύματα, Μητροπολίτης κοσμοπολίτικου νησιοῦ.

Σέ καθημερινή μάλιστα ἐφημερίδα (ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΣ ΤΥΠΟΣ 16-1-1999) τό περιστατικό χαρακτηρίζεται ὡς «ἀπίστευτη ἱστορία» καί ἀναφέρονται στή συνέχεια συγκεκριμένα περιστατικά (βλ. καί ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΩΡΑ 16-1-1999). Στήν ἴδια ὑπόθεσι, κατά τίς παραπάνω δημοσιογραφικές εἰδήσεις, φέρεται νά μετέχει ὡς πληρεξούσιος δικηγόρος, μασόνος 32^{ου} βαθμοῦ, ὅπως ὁ ἴδιος ὁμολόγησε κατά τήν τηλεοπτική ἐκπομπή. Κατόπιν αὐτῶν θά ἀνέμενε κανεῖς, χωρίς νά παίρνει θέση σέ ὅλα αὐτά, ἄμεση καί σέ βάθος ἔρευνα πρός διαπίστωση τῆς βασιμότητος ἢ μή τῶν πληροφοριῶν σέ ὅλες αὐτῶν τίς παραμέτρους. Κατά τά δημοσιεύματα τῶν ἐφημερίδων τῶν ἐπόμενων ἡμερῶν, τά ὁποῖα μετέφεραν τίς ἀνακοινώσεις τοῦ ἐκπροσώπου Τύπου τῆς Δ.Ι.Σ., ὁ ἐν λόγῳ Μητροπολίτης ἐνημέρωσε τή Σύνοδο καί ἡ τελευταία ἐξέτασε τό θέμα. Καί ὅλα αὐτά ἐμβόλιμα σέ κάποια συνεδρίασι. Καί προστίθεται: «...Οἱ Ἱεράρχες κατανόησαν τήν προσπάθειαν τοῦ Μητροπολίτη... νά ἀναζητήσῃ πόρους γιά νά στηρίξῃ τό κοινωνικό καί ἐκκλησιαστικό του ἔργο. Ταυτόχρονα ὁμως θεώρησαν ὡς ἀτυχή ἐνέργεια τήν καταγραφή καί ἀποτίμησι ἱερῶν Ναῶν καί Μονῶν ἀπό τόν Μητροπολίτη...» (ΤΑ ΝΕΑ 21-1-1999). Καί τό θέμα ἔκλεισε καί πάλι.

Γιά ὅσα ἐκτέθηκαν, ἡ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας δέν ἀντέδρασε ὅπως ἔπρεπε καί ὅπως ἐπέβαλλε ἡ ἐκκλησιαστική τάξι. Τά ἀντιμετώπισε, ὅπως συνέβη καί σέ ἄλλες περιπτώσεις κατά τό παρελθόν, μέ δισταγμό καί συγκρατημένη διάθεσι γιά πλήρη διάγνωση τῶν καταγγελιῶν καί ἀποκατάστασι τῆς ἀληθείας.

Καί εὐλογα γεννᾶται στόν καθένα ἡ ἀπορία. Δηλαδή ἀπό τό σῶμα τῶν Ἱεραρχῶν μας μόνοι «ἐγκληματίες» ἦσαν οἱ δώδεκα καί τελευταῖα οἱ τρεῖς Μητροπολίτες, ἀφοῦ αὐτούς μόνο ἔσπευσε νά ἀποβάλλῃ ἀπό

ΠΟΙΟΣ ΕΧΕΙ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ



Γιά τό λεγόμενο «ἐκκλησιαστικό» πρόβλημα, δηλαδή, γιά τήν πληγή, πού ἄφησε ἡ ἀναίτια καί αὐθαίρετη ἐκθρόνιση 12 Μητροπολιτῶν πρό 25ετίας, ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος νίπτει τās χεῖρας του. Σαφῶς ἐνοχλημένος ἀπαντᾷ σ' αὐτούς, πού ἀνακινοῦν τό θέμα, ὅτι αὐτός ἔκαμε ὅ,τι μποροῦσε, γιά νά βοηθήσει τούς δύο Μητροπολίτες ἐκ τῶν 12, πού, ὅταν ἀνέλαβε τήν ἐξουσία, τούς βρῆκε ἀκόμα σέ ἐξορία καί μέ βαρὺ πᾶνω τους τό ἀνυπόστατο ἐπιτίμιο τῆς ἀκοινωνησίας. Καί μάλιστα, ἔκανε ὅ,τι μποροῦσε, χωρίς νά τοῦ τό ζητήσουν. Αὐτοί, ὅμως, δέν βοήθησαν νά λυθῇ τό **πρόβλημά τους**. Κοντολογίης, αὐτοί φταῖνε.

Τά γεγονότα εἶναι γνωστά. Δέν θά τά ἐπαναλάβουμε. Μέ σεβασμό, μόνο, θά ὑπενθυμίσουμε στὸν Μακαριώτατο ὅτι οἱ 8 ἀπὸ τούς 12 κοιμήθηκαν, καί ἐπομένως δέν τούς ἐνδιαφέρει πιά ἡ ἀπόδοση τῆς ἀνθρώπινης δικαιοσύνης. Οὔτε ὑπάρχουν περιθώρια πρωτοβουλιῶν ἐκ μέρους τους. Τό χρέος τῶν ὀρθῶν χειρισμῶν πέφτει στοὺς ὤμους τῆς Ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως. Καί τοῦ ἴδιου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου προσωπικῶς. **Εἶναι δικό τους τό πρόβλημα.** Ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἐκτεθειμένοι. Τά συνοδικὰ ὄργανα καί ὁ Πρόεδρός τους βαρύνονται μέ τό εἰκοσιπεντάχρονο αὐτό ἄγος. Ἄν δέν τό ἀντιλαμβάνονται, τόσο τό χειρότερο. Ὅταν μέ νηφαλιότητα δοῦν **τό πρόβλημά τους** θά μετα-

τό σῶμα τῆς ἡ Διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας μέ ἀπηνεῖς καί ἐπανειλημμένες διώξεις, χωρίς καμμία κατηγορία καί κανονική διαδικασία; Καί πάντων τούτων «χειρότερος» ὁ μακαριστὸς Γέροντας, ὁ ἅγιος Μητροπολίτης Λαρίσης Θεολόγος; Ὁ ὁποῖος, μέ τήν ἀγιότητα τοῦ βίου του, δέχθηκε τίς περισσότερες καί βαρύτερες τῶν ἐκκλησιαστικῶν ποινῶν, ὅπως «Ἐκπτώση», «Διαθεσιμότητα», «Δεκαετὴ ἀργία», «Ἀποκοπή ἀπὸ τό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας», «Ἐπιτίμιο Ἀκοινωνησίας»; Ἄς ἀναλογισθεῖ ὅλα αὐτά ὁ καθένας μας, καί πρῶτα ἀπὸ ὅλους ὁ καθένας ἀπὸ τούς Ἱεράρχες μας. Καί, μετὰ ἀπὸ βαθεῖα περίσκεψη καί μέ φόβο Θεοῦ, ἅς δώσει μέ τό δικό του λόγο τήν προσήκουσα ἀπάντηση.

Μακαριώτατε,

Μπορεῖ τά χειροκροτήματα καί οἱ ἐπευφημίες νά μᾶς δίνουν πρόσκαιρη ἱκανοποίηση σέ θέματα, τά ὁποῖα ἔχουν μόνο λαϊκή ἀπήχηση καί τά ὁποῖα λέγονται ἐπὶ τοῦ ἀσφαλοῦς καί χωρίς κανένα προσωπικό κόστος. Ἀπὸ τήν ἄλλη ὅμως μεριά, ὁ εὐσεβὴς κλῆρος καί λαὸς συγκλονίζεται καί ἀγανακτεῖ ἀπὸ θλιβερά φαινόμενα πού πληγώνουν τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Καί ὑψώνει ἔντονη φωνή καί κραυγή, νά τεθεῖ κάποτε ἓνα τέλος.

Σύμφωνα μέ τίς διακηρύξεις σας «**Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΚΟΥΕΤΑΙ**» καί ἡ φωνή τοῦ πιστοῦ λαοῦ εἶναι ἡ γνήσια φωνή τῆς Ἐκκλησίας.

Ι.Δ.

νοήσουν οίκτρω. Εἴθε νά μήν συμβεῖ αὐτό, ὅταν πιά δέν ὑπάρχει ἐπιστροφή.

Καί ἐρχόμαστε στούς δύο ζῶντες Μητροπολίτες, πού παραμένουν ἀκόμα στήν ἐξορία. Κάποιοι παρατρεχάμενοι τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ περιβάλλοντος τοὺς κατηγοροῦν ὅτι παραμένουν ἀδιάλλακτοι. Ὅτι εἶναι μαξιμαλιστές στίς διεκδικήσεις τους. Ὅτι δέν εἶναι συνεργάσιμοι. Ὅτι ἀσκοῦν σκληρή κριτική καί ἔχουν γίνει στούς συνεπισκόπους τους ἀντιπαθεῖς. Μερικοί δέ «εἰρηνόφιλοι» τοὺς κακίζουν, γιατί δέν παραιτοῦνται, ὥστε νά μήν ὑπάρχουν ἀναταραχές στόν Ἐκκλησιαστικό χῶρο. «Καλῶς-κακῶς, νομίμως-παρανόμως, κανονικῶς-ἀντικανονικῶς, ὅτι ἔγινε ἔγινε», ἐπιχειρηματολογοῦσε πρό ἐτῶν Μητροπολίτης, πού παρά τρίχα ἔμεινε ἀνενόχλητος νά ἐκτελεῖ, ὅλα αὐτά τά χρόνια, τά καθήκοντά του. Παρά, ὅμως, τίς αἰτιάσεις αὐτές, ὅλοι δέχονται ὅτι οἱ δύο Μητροπολίτες ἔχουν ἀδικηθεῖ. Ὅτι εἶναι θύματα τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ «νόμου τῆς ζούγκλας» στήν Ἐκκλησία, ὅπως ἔχει λεχθεῖ.

Κάποιοι, λοιπόν, ἀδίκησαν καί κάποιοι ἀδικήθηκαν. Ποιοί ἀπό τοὺς δύο μποροῦν νά ἄρουν τήν ἀδικία; Προφανῶς οἱ ἀδίκησαντες. Καί, ἐν προκειμένῳ, τά διοικητικά ὄργανα τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ ἀδικηθέντες, ὅποια προσωπική στάση καί ἂν τηρήσουν στήν ἀντιμετώπιση τῆς ἀδικίας, πού τοὺς ἔγινε, δέν μποροῦν νά τήν ἐξαφανίσουν. Τά θύματα, εἴτε ζῶντα, εἴτε νεκρά, δέν πρόκειται νά πάψουν νά εἶναι θύματα. Εἴτε ἔχουν δηλώσει ὑποταγή στήν ἀδικοῦσα ἐξουσία, εἴτε ὄχι. Ἄν, λοιπόν, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καί τά ὑπ' αὐτόν συνοδικά ὄργανα διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας ἐπιθυμοῦν, πράγματι, νά ἐξαλειφθεῖ

ἡ ἀδικία, πρέπει νά ἀναγνωρίσουν ὅτι αὐτό εἶναι **πρόβλημα δικό τους**. Καί νά ἀναλάβουν τήν εὐθύνη τῆς ἐπιλύσεώς του.

* * *

Μητροπολίτης, πού κατά καιροὺς συζητᾷ μέ λαϊκοὺς τά προβλήματα τῆς Ἐκκλησίας, (σπάνια καί τιμητική ἐξαίρεση), θεωρεῖ τίς σκέψεις, ὅπως οἱ παραπάνω, ὀρθές μέν, ἀλλά ρομαντικές. Ἄλλοι τίς θεωροῦν «ψύλλους στ' ἄχυρα». Ἡ ἀδικία, λένε, εἶναι ζυμωμένη μέ τήν κοινωνία. Ἀδικίες ὑπάρχουν παντοῦ. Στή δημόσια διοίκηση, στό στράτευμα, στήν κρατική μηχανή, στίς ἐπιχειρήσεις τοῦ δημόσιου καί τοῦ ἰδιωτικοῦ τομέα. Ἀκόμα καί ἡ ἀπονομή τῆς δικαιοσύνης στά Δικαστήρια εἶναι σχετική. Ἡ πορεία, ὅμως, τῆς κοινωνίας δέν ἀνακόπτεται, ἐπειδὴ ὑπάρχουν μέσα σ' αὐτήν ἀδικίες. Ἡ ζωὴ συνεχίζεται καί ἀντιμετωπίζει τά μεγάλα της προβλήματα μέ διπλωματικούς ἐλιγμούς καί ὄχι μέ στεῖρες διεκδικήσεις. Τά θύματα μένουν στό περιθώριο καί ξεχνιοῦνται, ἂν δέν συμβιβαστοῦν καί δέν ἐνταχθοῦν στίς διαδικασίες τοῦ κοινωνικοῦ γίνεσθαι. Ἀνάλογα πράγματα ἰσχύουν καί γιά τήν Ἐκκλησία, πού καί αὐτὴ ἐντάσσεται μέσα στό κοινωνικό σύστημα. Ἡ Ἐκκλησία, λένε, ἔχει νά λύσει πολὺ σοβαρότερα προβλήματα ἀπ' τὸ «ἐκκλησιαστικό».

Πολλὰ σχόλια θά μπορούσαν νά γίνουν στίς παραπάνω ἀπόψεις. Ἀρκούμεστε μόνο σέ μιὰ διαπίστωση: Ἄν ἡ γαλήνη, τὸ οὐσιῶδες αὐτὸ κοινωνικὸ ἀγαθό, βρίσκεται σήμερα σέ ἀπελπιστική ἀνεπάρκεια, εἶναι γιατί ἡ ἀδικία μέσα στήν κοινωνία ἐνεργεῖται ἀπροκάλυπτα, καλύπτεται ἀσύστολα, γίνεται ἀνεκτὴ μέ ἐλιγμούς ἐφηυσχασμένης

στουθοκαμήλου καί θεσμοθετείται κατά τρόπο μακιαβελικό, προκειμένου νά μή θιγούν όσοι κρατοῦν τή σφραγίδα τῆς ἐξουσίας. Ὅπως συνοψίζει ἐπιγραμματικά ὁ π. Λαυρέντιος Γκέμερεϋ, φιλέλληνας παπικός ἱερέας, στηλιτεύοντας τή σύγχρονη δυτική κοινωνία: *«Τά θύματα πρέπει νά ἀρκεσθοῦν στό νά εἶναι θύματα. Τό Σύστημα δέν ἔχει λερωμένα χέρια»* («Ἡ δύση τῆς Δύσης», Ἔκδ. Παπαζήση, σελ. 40). Καί ἂν ἡ Ἐκκλησία συσχηματιστεῖ μέ αὐτή τή σύγχρονη κοινωνική πραγματικότητα καί ὑποταχθεῖ στίς ἐπιλογές τῆς, τότε ἀπό ποῦ θά προέλθει τό φῶς; *«Εἰ οὖν τό φῶς τό ἐν σοί σκότος ἐστί, τό σκότος πόσον;»* (Ματθ. στ' 23).

Τό εἰδικό βάρος κάθε ἀδικίας καθορίζεται ἀπό τά ἐμπλεκόμενα πρόσωπα καί τό λειτούργημά τους. Τό νήπιο, ὅταν τρώει τό γλυκό, πού προορίζεται γιά τό μικρό ἀδελφάκι του· ὁ παραγωγέας, ὅταν ξεγελᾷ τό συνάδελφό του καί τοῦ κλέβει τό ἀγῶϊ· ὁ ὑποψήφιος βουλευτής, ὅταν νοθεύει τήν ψηφοφορία καί θέτει ἐκτός μάχης συνάδελφό του· ὁ δικαστής, ὅταν θυσιάζει τό δικαίωμα τοῦ πολίτη γιά δίκαιη δίκη στό βωμό τῆς σκοπιμότητας πρὸς ἱκανοποίηση τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας, ὅλοι αὐτοί ἀδικοῦν. Ὅμως, δέν ἔχουν ὅλες αὐτές οἱ ἀδικίες τήν ἴδια βαρύτητα. Στό ἐκκλησιαστικό πρόβλημα οἱ ἀδικηθέντες εἶναι Ἀρχιερεῖς καί οἱ ἀδικήσαντες εἶναι τά Συνοδικά Ὑπόργανα τῆς Ἐκκλησίας. Τό βάρος, λοιπόν, τῆς ἀδικίας εἶναι ἀσήκωτο.

Ὁ Ἀρχιερέας δέν εἶναι ἀπλῶς ἓνα στέλεχος κάποιου κοσμικοῦ ὀργανισμοῦ, πού εἶναι δυνατόν νά ἀδικηθεῖ ἀπό τήν προϊσταμένη του ἀρχή. Εἶναι τό πρόσωπο, πού συγκεντρώνει τούς π-

στούς, τούς ὁποίους, μαζί μέ τούς κληρικούς του, τούς ὀδηγεῖ πρὸς τήν Ἀγία Τράπεζα, ὥστε μέ κέντρον Αὐτήν ὅλοι μαζί νά πραγματοποιῶσουν τήν Καθολική Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, προσφέροντας τήν εὐχαριστιακή θυσία στό Θεό. Ὅταν, ἀναίτια καί ἀπό ἰδιοτελεῖ ἐμπάθεια, κάποιος, πού διαθέτουν τήν ἐξουσία, ἐκθρονίζουν ἓνα Ἀρχιερέα γιά νάβάλουν στή θέση του τόν «δικό» τους, διακυβεύεται ἡ γνησιότητα τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Καί ἀπ' τήν ἄλλη μεριά, ὅταν ἡ ἀδικία διαπράττεται μέσα στά Συνοδικά Ὑπόργανα, πού διοικοῦν τήν Ἐκκλησία, προσβάλλεται ἡ ἴδια ἡ Ἀγιοπνευματική συνοδική συγκρότησή της, πού θεοπίστηκε τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς. Στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ τό παρατεινόμενο εἰς τόν αἰῶνα, δέν μπορεῖ νά θεσμοθετεῖται, οὔτε νά γίνε-ται ἀνεκτὴ ἡ ἀδικία. Διαφορετικά ἀλλοιώνουμε τό λυτρωτικό μήνυμα τῆς Ἐκκλησίας στόν κόσμο. Ὁ «Χριστός ὁ παρατεινόμενος εἰς τόν αἰῶνα» δέν εἶναι δυνατόν νά νοηθεῖ ὡς ἀδικίας διάκονος.

Τό πρόβλημα, λοιπόν, στό βάθος του εἶναι ἡ παραχάραξη τῶν θεσμῶν. Ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων παραγγέλλει: *«Σὺ οὖν, τέκνον τῆς Ἐκκλησίας ὦν, μὴ παραχάραττε τοὺς θεσμούς»* (Κατήχ. Δ' λε'). Εἴθε οἱ Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχες μας καί ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος τῶν συνοδικῶν ὀργάνων νά μὴν περιορίζουν τήν ἐφαρμογὴ τῆς παραγγελίας τοῦ Ἀγίου μόνο σ' ἐμᾶς, τὰ ἀπλᾶ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ, μέ γνώμονα αὐτήν, συσχεπτόμενοι συνοδικῶς νά ἀντιμετωπίσουν τό «ἐκκλησιαστικό».

Τό πρόβλημά τους.

Ε. Χ. Οἰκονομάκος

Ἐνοχοὶ καὶ συνένοχοι

«Ἄχ χελιδόνι μου πῶς νά πετάξεις
σ' αὐτόν τόν γκριζό τόν οὐρανό...».

Τό παιδί εἶχε μετακομίσει στό νεκροταφεῖο τῶν τραίνων, κάπου ἐκεῖ στοῦ Ρέντη. Ἐκεῖ ζοῦσε, ἐκεῖ σκότωνε τά φτωχά του ὄνειρα κάθε μέρα. Ἦταν 15 χρονῶν. Οἱ γονεῖς τοῦ χωρισμένοι. Ὁ Ἀνδρέας δέν ἤξερε τί θά πεῖ νά σέ περιμένει μιά μάνα σ' ἓνα φτωχόσπιτο καί νά ἔχει μαγειρέψει γιά σένα. Οἱ περιστασιακοὶ του συγκατόικοι στά γύρω βαγόνια δέν περίμεναν τίποτα καί κανέναν.

Τό παιδί δοκίμασε νά δραπετεύσει ἀπ' αὐτή τήν πραγματικότητα. Κάτι πείσσει ἀπό ἡρωϊνῆ, οἱ ἄλλοι τοῦ εἶχαν μιλήσει γιά τό παυσίλυπον, τό παραισθησιογόνο. Ἀπό ὠρίς ὁ Ἀνδρέας ἐθίστηκε στήν ἡρωϊνῆ. Εἶδαμε τήν εἶδηση στίς ὁθόνες. Ἄλλος ἓνας θάνατος ἀπό ναρκωτικά. Στό συνολικό ἀριθμό τῶν νεκρῶν ἀπ' τήν ἀρχή τοῦ χρόνου προστέθηκε μιά μονάδα. Ὑπόθεσι ρουτίνας πιά.

Αὐτή ὅμως ἡ ἱστορία δέν τελειώνει ἐκεῖ. Ἡ αὐλαία δέν ἔπесε ἀμέσως. Ἡ

ἐπόμενη σκηνή ἐκτυλίχτηκε πάνω ἀπ' τό φέρετρο τοῦ δεκαπεντάχρονου ἀγοριοῦ. Πάγωσαν οἱ λιγοστοὶ φίλοι καί συγγενεῖς, πού εἶχαν προσέλθει γιά τό ὕστατο χαῖρε. Περίμεναν νά δοῦν τοὺς γονεῖς, συντριμμένους καί μετανοιωμένους. Νά χύσουν ἓνα δάκρυ γιά τό παιδί τους, αὐτόν τόν ἀποδιωγμένο ἔφηβο, πού ἔφυγε τόσο τραγικά, μόνος, σ' ἓνα βαγόνι ὑπὸ ἀπόσυρση, ἀνάμεσα σέ σκουπίδια καί χρησιμοποιημένες σύριγγες. Ἀντί γιά ὅλα αὐτά, οἱ γονεῖς ἀντάλλαξαν ὕβρεις, μεταθέτοντας τήν εὐθύνη ὁ ἓνας στόν ἄλλον, μέ μῖσος, πάνω ἀπὸ τό φέρετρο. Κανεῖς δέν ἔσκυψε νά φιλήσει τό ἀδικοχαμένο ἀγόρι.

Ἐπειδὴ ἡ ἱστορία εἶναι ἀληθινὴ καί ἐπειδὴ σήμερα κάθε ἀνθρώπινο δράμα γίνεται θέαμα ἐμπορεύσιμο ἢ καὶ ἐπαγγελία μονοήμερης προβολῆς ἀπὸ τὸν προκαθήμενο τῆς ἐλληνικῆς Ἐκκλησίας, ἐγὼ δέν θά μιλήσω ἄλλο γιά τὸν Ἀνδρέα.

Πῶς θά μπορούσα, ἄλλωστε, ὅταν οἱ συνένοχοι εἴμαστε περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἐνόχους;

Χ.Λ.

«Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ μαρτύρων Σου, ὡς πορφυραν καὶ βύσσον τά αἵματα ἡ Ἐκκλησία Σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ Σοι, Χριστέ ὁ Θεός, τῷ λαῷ Σου τοὺς οἰκτιρμούς Σου κατὰπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ Σου δώρησαι καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τό μέγα ἔλεος».

ΨΙΘΥΡΟΙ

Μαγικό ραβδί.

Τό μαγικό ραβδάκι φαίνεται πώς χρησιμοποίησε ο Πατριάρχης Βαρθολομαῖος, γιά νά ἀντιμετωπίσῃ τήν ἐκκλησιαστική κρίσι τῆς Ἀμερικῆς. Ἰσαμε τήν 11η Ἰανουαρίου τοῦ 1999 τά πράγματα βρίσκονταν σέ τόσο ἔκρυθμη κατάσταση, πού ἀπό στιγμή σέ στιγμή κινδύνευαν νά τιναχτοῦν ὅλα στόν ἀέρα καί νά κομματιαστῇ ἡ Ἑλληνορθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ἀμερικῆς. Καί, ξαφνικά, μέ μιά συνεδρίασι πεντάωρης διάρκειας, λύθηκαν(!) ὅλα τά προβλήματα καί καί ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀμερικῆς βρέθηκε ἐνωμένη καί μέ τά προβλήματά της ὅλα λυμένα.

Ὅλα αὐτά, ὅποιος θέλει τά πιστεύει. Ἡ, γιά νά εἴμαστε ἀκριβέστεροι, οἱ ἀφελεῖς, οἱ διασκορπισμένοι στά μήκη καί τά πλάτη τῆς γῆς μποροῦν νά τά πιστέψουν. Σοβαροὶ ἄνθρωποι δέν πρόκειται νά παραδεχτοῦν, πώς ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος κίνησε τό μαγικό ραβδάκι του καί μεταποίησε τό προσωπικό του λάθος σέ εὐλογία, τή μετριότητα, πού ἐξέλεξε γιά Ἀρχιεπίσκοπο Ἀμερικῆς, σέ προσωπικότητα προσοντοῦχο καί ἡγετική. Μῆτε μποροῦν νά ἀποδεχτοῦν, ὅτι μέ τήν Πατριαρχική του συμβουλή ἔνωσε τά ἀντίπαλα στρατόπεδα, πού κινοῦνται αὐτή τή στιγμή στήν Ἀμερικανική ἥπειρο καί ἀποκατέστησε τό συμπαγές σῶμα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐκεῖνο, πού ἐπεδίωξε καί πέτυχε ὁ Πατριάρχης εἶναι ἡ ἐπικάλυψι τῆς δικῆς του τρομερῆς εὐθύνης. Προώθησε στήν ἑπαλξι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς ἄτομο, πού τό μόνο του προσόν εἶναι ὅτι σκύβει καί ὑποτάσσεται στά πατριαρχικά προστάγματα. Καί τώρα, ἀπομακρύνοντας τό πικρό ποτήριο τῆς ἀνατροπῆς αὐτῆς τῆς ἐκλογῆς, πιστεύει πώς διασώζει τό πατριαρχικό κύρος.

Ἀλλά ἡ ἀναστολή αὐτή δέν μπορεῖ νά κρατήσῃ γιά μακρό διάστημα. Πολύ σύντομα θά ὑποχρεωθῇ ὁ Πατριάρχης ἀπό τά γεγονότα, νά ὁμολογήσῃ τήν ἀποτυχία του καί νά ἀντικαταστήσῃ τόν ἐκλεκτό του μέ πρόσωπο ἐκλεκτό ἀπό τό Θεό καί ἀποδεκτό ἀπό τόν πιστό λαό Του.

Τά εὐτράπελα καί τά βλάσφημα.

Κάποιοι, ἀπό τό στενό περιβάλλον τῶν συνεργατῶν του, πρέπει νά ὑποδείξουν στόν Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο, νά σταματήσῃ τά εὐτράπελα ἀστεῖα του καί τά βλάσφημα ἀνεκδοτάκια του. Ἡ θέσι, πού κατέχει ὑποχρεώνει σέ σοβαρότητα καί σέ σεβασμό πρός τά Ἱερά καί τά Ὅσια. Δέν μπορεῖ νά διδάσκῃ, ὅτι οἱ βλάσφημοι καί οἱ παραβάτες τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου ἔχουν πρόσβασι στή Βασιλεία τῶν οὐρανῶν, μόνο καί μόνο, γιατί μέ τή συμπεριφορά τους προκαλοῦν τά πλήθη καί τά ἀναγκάζουν νά σταυροκοποιοῦνται. Οὔτε νά ἀφηγῆται φιλάρεσκα τίς γαστρονομικές του προτιμήσεις καί παλιές, νεανικές του περιπέτειες.

Ἄς ξεφυλλίσῃ τίς ἐφημερίδες ὁ κ. Χριστόδουλος, γιά νά διαπιστώσῃ τό κατάντημά του. Εἶναι ὁ πρῶτος Ἀρχιεπίσκοπος στά ἑκατόν ἐξήντα χρόνια τῆς Αὐτοκέφαλης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πού δίνει καθημερινά τροφή στό τέρας τῆς εὐτράπελης δημοσιογραφίας.

Καί μπορεῖ ὁ ἴδιος νά μὴν αἰσθάνεται μειωμένος μέ τίς εὐτράπελες ἀναφορές στό πρόσωπό του ἢ νά νοιώθῃ πώς μέ τόν τρόπο αὐτό αὐξάνει ἡ δημοτικότητά του (δημοτικότητα ἡθοιοῦ ἢ γελοιοποιοῦ), ἀλλά δέν ἔχει δικαίωμα νά ἀλλοιῶνῃ τήν εἰκόνα τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας καί νά ὑποβαθμίσῃ τό κύρος τῶν λειτουργῶν της.

Δέν τόν πῆγαν...

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος πολλές φορές ἔχει δηλώσει, ὅτι «τούς πηγαίνει τούς νέους». Ἀκόμα καί μέ τά

σκουλαρίκια στά αυτιά. Ἄλλὰ αὐτοὶ δὲν ἔδειξαν νὰ «τόν πηγαίνουν».

Τὴ στιγμή, πού ὁ Μακαριώτατος βγῆκε δημόσια καὶ διεκήρυξε, ὅτι προσφέρεται νὰ ἀναλάβῃ τὸ ἔργο τοῦ μεσολαβητοῦ, ἀνάμεσα στοῦ Ὑπουργεῖο τῆς Παιδείας καὶ στοὺς παράγοντες, πού ὑποκινοῦν τοὺς νέους στὴν κατάληψι τῶν Σχολείων τους, οἱ μαθητὲς ἀρνήθηκαν τὶς καλὲς τοῦ ὑπηρεσίας καὶ τὸν ἀπώθησαν ἔξω ἀπὸ τὸ γήπεδο τῶν ἐξορμήσεών τους.

Δὲν εἶναι οἱ καθημερινὲς ἐμφανίσεις στὶς ὁθόνες τῶν τηλεοράσεων καὶ τὰ ἐντυπωσιακὰ συνθήματα, πού ἀναδεικνύουν καὶ ἐπιβάλλουν τοὺς ἡγέτες, ἀλλὰ ἡ καθαρὴ τῶν προθέσεων τους καὶ ἡ εὐλικρίνεια τοῦ λόγου τους. Καὶ σ' αὐτὰ φαίνεται νὰ μὴ παίρνη καλὸ βαθμὸ ὁ Μακαριώτατος. Ἔτσι ἐξηγεῖται καὶ ἡ ἄρνησι τῶν μαθητῶν νὰ δεχθοῦν τὴ μεσολάβησι.

Οἱ γρήγοροι ρυθμοί.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ὑποσχέθηκε ἀλλαγὴ τῆς σελίδας καὶ γρήγορους ρυθμούς. Κατὰ πόσο ἄλλαξε ἡ σελίδα καὶ πόσο γρήγοροι εἶναι οἱ ρυθμοὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δραστηριοτήτων, μπορεῖ νὰ τὸ διαπιστώσῃ ὁ καθένας, ἂν πιάσῃ στοῦ χέρι τοῦ τὸ περιοδικό «Ἐκκλησία», τὸ ἐπίσημο ὄργανο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Στὸ φύλλο τῆς 1ης Δεκεμβρίου καὶ στὴ σελίδα 883 δημοσιεύεται ἓνα ἔγγραφο, πού ἡ Ἱερά Σύνοδος ἔστειλε στον ὑπουργὸ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων. Θέμα τοῦ ἐγγράφου, ἡ πρότασι τοῦ «Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου», πού λειτουργεῖ στοῦ Ὑπουργεῖο τῆς Παιδείας, νὰ ἀπαλειφθῇ ἀπὸ τὸ «Ἐνιαῖο Πλαῖσιο Προγράμματος Σπουδῶν» τῶν θρησκευτικῶν, πού διδάσκονται στὰ Λύκεια, τὸ κεφάλαιο, πού ἀναφέρεται στὴ Μασονία.

Προσέξτε, τώρα, τὸν ταχύτατὸ ρυθμὸ ἀντιδράσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στὴν πρωτοβουλία τοῦ «Παιδαγωγικοῦ Ἰνστι-

τούτου». Ἡ Σύνοδος συζήτησε τὸ θέμα στὶς 27 Αὐγούστου 1998. Τὸ ἔγγραφο, μέ τὸ ὁποῖο κοινοποιεῖται ἡ Συνοδικὴ ἀπόφασι στον ὑπουργό, ἔχει ἡμερομηνία 12 Ὀκτωβρίου 1998. Συνετάρη δηλαδή στὴ συντομώτατη(!) προθεσμία τῶν 46 ἡμερῶν. Τώρα, ἂν ὑπολογίσετε, ὅτι καὶ μετὰ τὴ σύνταξί του ἀκολούθησαν οἱ διαδικασίες καθαρῶς γραφῆς καὶ ὑπογραφῆς, θὰ πρέπει νὰ προσθέσετε καὶ κάποιες ἄλλες μέρες, ἄγνωστο πόσες. Πάντως, τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ ἔγγραφο αὐτὸ δὲ δημοσιεύτηκε οὔτε στοῦ φύλλο τοῦ περιοδικοῦ «Ἐκκλησία» τῆς 15ης Ὀκτωβρίου, οὔτε στὰ φύλλα τῆς 1ης ἢ τῆς 15ης Νοεμβρίου, ἀποτελεῖ ἔνδειξι, ὅτι δὲ διεκπεραιώθηκε σὲ διάστημα μικρότερο τοῦ μῆνα ἀπὸ τὶς ὑπηρεσίες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ταχύτατη ἡ διεκπεραίωσι τῶν ἐκκλησιαστικῶν υποθέσεων ἀπὸ τὸ ἐπιτελεῖο τοῦ κ. Χριστοδούλου!! Ὅπως τὸ ὑποσχέθηκε στὰ κανάλια!! Καὶ ἀπόλυτα σύμφωνη μέ τὴν ἀλλαγὴ τῆς σελίδας!!

Μὴ νοιάζεστε, ὅμως. Ἡ ὁργάνωσι τῶν ἐμφανίσεων καὶ τῶν βαρύτιμων δώρων πρὸς τὸν Μακαριώτατο καὶ τῶν χειροκροτημάτων δὲν καθυστερεῖ οὔτε λεπτό. Ἐξελίσσεται πάντοτε σύμφωνα μέ τὸ ἀρχικὸ πρόγραμμα.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς ἐνημέρωσης.

Ἰδιοκτήτης ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

Διεύθυνσι: 19011 Λυλῶν Ἀττικῆς.

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ,

Ἰωαννίνων 6 Μοσχάτο.